

Louis le Rooy op zijn best in societeit „Phoenix”

Hanteren van gifspuit roofbouw op natuur

De reeds in vele gemeenten bekende Louis le Rooy, werd dinsdag 14 november jl uitgenodigd door het dispuut-gezelschap „Vrije Studie”, een lezing te houden over zijn werk (milieutuinieren aanleggen) die overal zo'n opzien baren. De lezing werd gehouden in Sociëteit Phoenix waar iedereen van harte welkom was. De eetzaal boven de sociëteit was tot de laatste plaats bezet met belangstellende Delftenaren.

De voordracht bestond uit een korte inleiding gevolgd door 200 schitterende dia's die geweldig humoristisch werden toegelicht; bij nader inzien veel gelachen over de gevolgen veroorzaakt door onze roofbouw, voortgekomen uit onze welvaartsbehoeften. Het natuurlijke evenwicht in de natuur is geheel uit balans geraakt door het hanteren van de gifspuit en door onze grenzeloze roofbouw. Deze trieste zaak is grondig bestudeerd en aangepakt geworden door Louis le Rooy, en door hem zullen we misschien over 10 jaar weer kunnen ademen; onzer vervreemding van de natuur is misschien dan verleden tijd geworden.

Pessimist

Louis le Rooy is acht jaar geleden als pessimist begonnen, zoals hij zelf zegt, maar hij werd steeds enthousiaster. „Aan degradatie ontkom je nooit al leef je nog zo eenvoudig; als je kolen verbrandt krijg je warmte maar je bent je kolen kwijt, helaas!” Dit is een niet om te keren proces (van warmte kun je geen kolen meer maken), het is alleen de vraag of het altijd onomkeerbaar is.

Wat kunnen we wel?

Louis le Rooy geeft hierop een simpel antwoord; „Het enigste is de ring van de degradatie zo ver mogelijk van ons af te houden en dat houdt in dat we met de dingen die we nog bezitten anders omgaan en niet leidzaam afwachten op eventuele toekomstige energiebronnen, want we zouden lelijk in de kou komen te zitten!”

Het leven begint bij het microklimaat (bacteriën insecten) wanneer die geen kans meer krijgen, dan verbreekt de kringloop in de natuur. Zonder dat microklimaat is de basis van het leven niet aanwezig. En laten we vooral met onze vingers van de gifspuit afblijven. De natuur laat zich niet zo gemakkelijk uitroeien met het gevolg dat sommige bacteriën zo resistent blijken

te zijn dat ze in onze eigen kringloop terecht komen zodat wij onszelf uiteindelijk vergiften met onze bestrijdingsmiddelen.

In de Thames zijn weer vissen gesignaleerd en in de Londense parken weer vogels; volgens de heer Le Rooy zegt dit niets; het levensproces is niet meetbaar naar de grote dingen die leven maar naar de kleinste levensvormen.

Torens van Babylon

Het microklimaat wordt opgeofferd aan schaalvergrotingen en monokultuur; overal om zich heen ziet men torens van Babylon verrijzen zonder natuurlijk leven en om heen. „Beton is een uniforme idiote uitvinding, je smeert het als een pap over de wereld je doet er staalraad tussen, en niemand kan zich meer bewegen” of anders gezegd: „Je kunt als mens hier niet meer op reageren” (flatneurozen contactstoornissen).

Milieutuinieren

Het allernieuwste succes van Louis le Rooy vond plaats in z'n eigen tuin in Heerenveen. Hij zaaide er vingerhoedskruid om de grond te verbeteren en goed los te maken met de humus van deze planten. Enkele gesloopte binnenmuren en afvalhout werden in de grond gestopt om de grond „warm” te houden en gebruikt als afzetgebied voor een natuurlijk bacterio-

logisch klimaat. Na een jaar was de grond dusdanig op peil, dat er weer van alles wilde groeien en twee jaar daarna was het veranderd in een paradijs. Slechts drie jaar had de natuur nodig om zich volkomen te herstellen; alle bodembacteriën, insecten, slakken, rupsen, wormen, wespen waren weer terug!

Met de handen op de rug en wat guld is dit ontstaan. De aangrenzende tuinen bleven last houden van de gekste en meest hardnekkigste planten die zich niet lieten verjagen zelfs niet met de gifspuit, (zoals paardenbloemen) Louis le Rooy had er niet één in de tuin, omdat hij ze met rust had gelaten. Daarna kreeg hij opdracht van de gemeente Heerenveen om de Kennedylaan aldaar te verlevendigen, daar groeien nu 4000 bloemen, planten heesters en bomen.

Hof van Eden

De diaserie vertoonde sprongsgewijze transformaties van troostloze monokulturen, omgetoverd en teruggebracht tot ware Hoven van Eden.

Het was een imponerende avond; we hopen dat Louis le Rooy zich blijft inzetten voor dit waardevolle werk. Hoewel het allemaal voor zichzelf spreekt schijnt het niet zo gemakkelijk te zijn om gemeenteambtenaren te overtuigen. Voor het geld hoeven ze het niet te laten want deze methode kost één tiende van de vroegere tuinaanleg. De natuur doet het immers allemaal zelf, dus onderhoudskosten zijn er ook niet.

Gebruik in uw tuin geen gifspuit

